

צבי גולדמן

צבי זולדמן

15.9.1926

17.6.1949

תקופת הילדות

צבי נולד בפולאניה בשנת תרפ"ה, 15.9.1926, לאבא יהושע ולאמא ציבורה.
צבי נקרא על שם סבו הרשל.
צבי למד במית-ספר פולני בכיתות א-ב אחר הצהריים היה לומד
"בחדר", עד גיל 9 למד.
בשנת 1934 עלה לארץ עם משפחתו שהגיעו ישר לראש"צ, מ ארו
ברחוב: אלקלצי-רמב"מ (שכנו בו הרבה תימנים).

OPEN

תקופת הנצורים

צבי למד בתלמוד תורה עד גיל 12, לאחר מכן למד ביושיבה בעיר
רחובות עד גיל 17. בארץ עבד האב בסנדלריות בצל בן-יעקוב, האב
הייתה חייטת, תופרת מכנס.

בצריבת כשהורים היו צובדים היו הולכים 2 אחים: מנחם וצבי
לצבות במשחקי כדורצף בצריבין (נקרא סרפן, על שם האנגלים)
ובפרדס ברנשטיין (כיום, נווה הדורים).

צבי אהב ספורט:

כדור-יד

כדורצף

ואם אהב לקרוא.

באותו זמן למדה האחות הקטנה חנה בבית-ספר "חבים". צבי רכש
לצמח המון חברים בעיר ראשון לציון בזכות הקליטה המהירה לשפה
העברית.

"הבית היה שופע חיים ואהבה" כך מספר לנו מנחם, אחיו, "תמיד היו
הינינו יחסים נהדרים, אם בצבא, המסכנו לשמור על קשר חם אחד בין
השניים".

מגיל 17 עבד צבי בחיל-האוויר של הבריטים של תל-נוף.

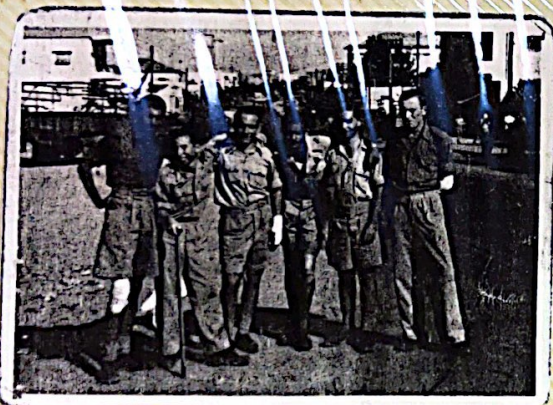

צבי בחברת אחיו מנחם

הצבא

צבוי התאיים להאנה, בתקופה כולט התאייסו.
לאחר ההאנה התאיים צבוי לצבא, הוא היה אחטובת אפצתו, אדוד 52
פלוסה א' הא"ס היה ציף האא הוא פלמה אהט, אפצבר ראש צריות
תל-אביב, שכינולו ריה א'נא'י.

OPEN

בתחילה נלחם בתל-אריש ושמע עם נפצע ביום האחרון לפסח 1948, שמע
עם נפלו הרבה מחבריו בראשון לציון, רחובות ונס-ציונה.
המדוד נסוג למקווה ושמע התארענו מחדש. הבסיס היה בפי"ו, ומשמע
הם יצאו כל איילה לפעולות ולפשיטות עד פתיחת הנגב. נלחם
בקווקבה משטרת צירק-סודן נגד המצרים.
נלחם במשטרת צ"י צירק-סודן שמע הוא נלחם באבורה רבה, בקרב זה
נפלו 30 מחבריו והם נתקצו באדרי-תיל כק שהם לא יכלו להתקדם
ולא לסגת, כק היו עם המצרים.
מכל המחלקה נותרו רק הוא וצוד 3 מחבריו.
בקרב האחרון הוא נלחם בחלץ נגד הסודנים עד כדי כק שהאיז המצב
לנשיכות בין הסודנים לבין חוילנו.
אז הם אמרו את תפקידם וצברו למרכז כל החטיבה ובקרב זה נהראו
יותר מ-100 איש מדוד 133 ("פלאט הדתיים").
הם צברו ונלחמו במרכז נגד הירדנים, ואז צבי נפצע באחד הקרבות,
באחד הימים שבו נסע לטיפול באוטו צבאי, האוטו התהפך ליד סיבוב
הרצליה, וצבי וצוד אגרח נוסף שהיה באוטו נהראו...

"יהי לזכרו ברוק"

לבכות לך / אביה סבן

אני הולך, לבכות לך תהיה חזק למצאה
אצאצוי הם כמו דלתות שנתחוחת אליהם
לנצח אחי אזכור אותך תמיד
ונכאס בסוף, אתה יודע.

ויש לי חברים, אבל עם הם כמים
אל מול צורק המשא.
כמו אלים אנתנו מתנפלים, אל המלח אל החיים.
וכמו אלים אנתנו מתנפלים אל המלח אל החיים.

ליכרון / מאת רותם כרמלי

הלכת וזה עצוב
הלכת וזה כואב
בידיעה שלצופם לא תשוב
נצבט לנו הלב

ואם את צוברות השנים
ומזמן קרה הדבר
לא נשכח את אותם האנשים
על אף שאינם עוד לא חזרו.

אנשים באים, הולכים
כאיילו דבר לא קרה
כואב ככואב זאת ממשוכים
הולצים את הטלפון המרה

אבל אנו זוכרים
כל יום כל שעה
אנו לא שוכחים
איך נפלת למצן המדינה

וכשחייית משהו מאתנו חי בתוכך
וכשנפלת משהו מאתנו נקבר איתך
וכעת מה הפלא אם אנו מרכישים צלובים
ועדיין אותך מאוד אובדים?

צ'בי עם מספר ידורים וידיות.

צ'בי בהט"ה.

התרשמותנו

הנושא היה קשה לנו ולצוותים לא היה נוח לשאוף אגרות עליו.
הצת כתיבת הצבודה אילינו דברים שלא ידענו על היסטוריות - הקמת
המדינה, ומט אילינו שהמדינה אינה ניתנה על ממש של כסף.
אחד הזוחמים שנלחמו למען ארצנו היה צבי אולדמן שעליו נכתב
האלבום, וסיפורו הוא רק אחד מבין עשרות אלפי סיפורים אק אינו
חשוב כחות.
נקווה שיזכרו את כולם ולא יבדל כפי שאנו נזכור את צבי.

חצית זו ורותם כרמלי.